

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Hizb-ut Tahrir / Lübnan Vilâyeti, Siyasî Büro Başkanı Üstâz Ahmed el-Kasas'ın, H. 16 Cumâde'l Ülâ 1428 el-muvâfık M. 2 Haziran 2007 günü saat 11.00'de, Hizb'in Trablus'taki merkezinde düzenlediği siyasî toplantıda yaptığı konuşmasının metnidir:

“Feth-ul İslâm” Hâdiselerinin Siyâsî Mütâlaası ve Hakkındaki Şer'î Tavır

Hizb-ut Tahrir, siyâsî mütâlaalarında ve tavırlarında, ideolojisinin dayattıklarından ve hâdiselere yönelik derin ve dakik anlayışından hareket eder ve Hizb, şu anda Nehr-ul Bârid ve çevresinde meydana gelen olaylara ve Lübnan'daki diğer olaylara karşı tavrında, hükümet yanlıları ile muhâlefet arasındaki mevcut siyâsî parçalanmışlıktan hareket etmez. Dolayısıyla Hizb'in tavırları ve görüşleri sadece bu esas üzere anlaşılmalıdır.

Geçen senenin Kasım ayında, Suriye'den gelen Şâkir el-Abesî liderliğindeki bir grup savaşçı Lübnan'a girerek, Nehr-ul Bârid mülteci kampına yerleşinceye kadar birçok mülteci kampında ayak basacak yer bulmaya çalıştı. İşte bu an, Şâkir el-Abesî'nin, Feth-ul İntifâda'dan ayrılan “Feth-ul İslâm” hareketini kurduğunu ilan ettiği günlerdir. Nitekim Feth-ul İntifâda, bu grubun mülteci kampına girmesini kolaylaştırarak silahlar, cephaneler ve askerî malzemeler barındıran merkezlerini ve mevzilerini onlara bıraktı.

Bu grubun unsurları; Suudi Arabistan, Cezayir, Yemen, Suriye... ve diğer farklı İslâmî beldelerden olup birçoğu Irak'ta bir kısmı da Afganistan'da savaşmıştır. Suriye Devleti'nin, mevcut sayıları iki yüz (200) ilâ üç yüz (300) arasında değişen bu grupla bir ilişkisinin olmadığını açıklamasına rağmen, sayıca böylesi büyük oranda bir grubun silahlarıyla girmesi, Suriye'nin konuyla alâkası olmadığı ihtimâlini zayıflatmaktadır. Zîra Suriye Devleti, bunların girmesini kolaylaştırmadığı veya en azından girmelerine göz yummadığı sürece bu grubun girmesi kolay değildir. Bunların tümü, Suriye'nin bir ajan örgütü olmasa da, bunlar arasında Suriye etkisinde kalan ajanlar bulunduğu doğrudur. Nitekim el-Kâide'nin eş-Şâm beldeleri sözcüsü olarak konuşan bir kişinin görüntü kaseti, otuz seneyi aşkındır Lübnan vâkiasında bir kurt olan Suriye Devleti'nin anladığı ve konuştuğu dili andırmaktadır.

Açıktır ki Suriye Devleti, bu grubun Lübnan'a girmesini kolaylaştırmaktan, güvenlik durumunu sabote etmeyi, hatta Suriye karşıtı 14 Mart Kanadı'na bağlı Hükümet'e baskı yapmak için gerektiğinde patlatmayı hedeflemektedir. Hele ki devletlerarası bir mahkeme kurulması ile ortaya çıkabilecek bir tehlike ile karşı karşıya kaldığı zaman... Yine bu sayede, Irak ile Afganistan'ı işgâl eden ordular gibi işgâlcî güç olması itibarıyla UNIFIL kuvvetlerine karşı askerî eylemler gerçekleştirme düşüncesini de beraberinde taşımaktadır. [Bu konuşmadan bir süre sonra, gerçekten de UNIFIL saldırıya uğradı.]

Bu arada Feth-ul İslâm hareketini zapt etmek, kontrol altına almak ve kullanmak üzere birbirleri ile çekişen Lübnan güvenlik birimleri arasında bir rekabet başgösterdi. Nitekim Müstakbel Hareket Bloku [Sa'd el-Harîrî liderliğindeki blok] kendisine bağlı şeyhler, siyâsî-askerî şahsiyetler ve iç güvenlik güçlerine bağlı güvenlik birimi / “istihbarat şubesi” yoluyla, hedeflerini gerçekleştirmek üzere bu grubu kullanmak isteyen Suriye Devleti'nin elindeki fırsatı boş çıkarmak için bu grubu zapt etmeye çalıştı. Ancak zamanla bu zapt etme girişimlerinin, özellikle de İçişleri Bakanı Hasan es-Seba'nın geçen Şubat ayında, Ayn Alak patlamasını Feth-ul İslâm'a mensup şahısların yaptığını ve bu saldırıyı gerçekleştirenlerden birisinin olaydan sonra mülteci kampına girdiğini ve buradaki hareketle bulunduğunu açıklamasıyla başarısız olduğu ortaya çıktı. Bu durumda, ordunun mülteci kampını kuşatması, buraya girenleri ve çıkanları sıkboğaz etmesi için bir gerekçe doğdu ve o günden beri mülteci kampı sakinleri için trajedik bir durumu oluşmaya başladı.

İki aydan beri haberler, banka soygunlarından, Feth-ul İslâm'a bağlı olan şahıslara yönelik güvenlik operasyonlarından ve Trablus'taki bazı evlerin silah ve cephanelik için hücre evlerine dönüştürüldüğünden bahsediyor, güvenlik birimleri de, bunları sıkı gözetim altında tuttuğu halde ancak sınırlı ölçüde tavır takınıyordu. Dolayısıyla güvenlik birimlerinin, bu gruplara karşı nasıl

davranması gerektiği hususunda aralarında eşgüdüm bulunmadığı açığa çıkıyordu. Aksine bazı güvenlik birimlerinin; gözetleme, takip, bilgi toplama ve gizli şahısların tespiti gerekçesiyle kimi hareketlere göz yumduğu görülmüyordu. Zaten Bakan Ahmed Fetfet de bu yönde bir açıklama yapıyordu. Hatta bazen, bu şahısların üzerlerine patlayıcı bağlamalarının, emniyet birimlerinin onları yakalamasını geciktiren bir faktör olduğu, bu durumun emniyet mensuplarının çok sayıda can kaybına uğramasına sebep olduğu söyleniyordu.

Hükümet'in bu güvenlik saldırısını yapmaya iten sebebe gelince; bu husus, Feth-ul İslâm grubunun eylem yapısına ve gerçekleştirmek için uğraştığı hedefe değinmeyi gerektirir. Son güvenlik olayları öncesinde ve esnasında, gazetelerde ve medya organlarında 27.05.2007 Pazar günü çıkan haberlerden gördük ki Feth-ul İslâm grubunun; el-Kâide örgütünün "İslâmî Irak Devleti"nin hâkim olduğu Irak bölgelerine benzer bir "İslâmî Emîrlik" kurmak amacıyla, çoğunluğu Müslüman olan Kuzey bölgesini ele geçirmeyi plânliyordu. Tabiatıyla bu, Suriye Devleti'nin amaçladığı bir şey değildir, bilakis bu, Yahudi varlığına karşı askerî eylemlere girişmek üzere kendisi için eş-Şâm beldelerinde ayak basacak bir yer arayan el-Kâide örgütünün hedefidir. Nitekim el-Kâide liderleri, Suriye istihbaratının kendilerine muhtaç olmasının, bu hedefi gerçekleştirmek için sızabilecekleri bir geçit oluşturduğunu gördüler. Bunun üzerine kendilerine has çıkarlarını, Feth-ul İslâm grubu sayesinde gerçekleştirmek üzere el-Kâide ile Suriye Devleti arasında âdeta bir yarış varmış gibi göründü. Güvenlik birimleri, grup içerisine sızmış olmalarından dolayı, grubun plânını uygulamak için belirlediği zamanı biliyordu, dolayısıyla tanık olduğumuz güvenlik operasyonunu başlattılar.

Açıktır ki iç güvenlik teşkilâtına bağlı kuvvetlerin gerçekleştirdiği bu güvenlik operasyonu, bizâtihi belirlediği bir zamanlama ve dakik bir plânlama ile başlatılmış, iç güvenlikten herhangi bir kayıp vermeksizin başarıyla tamamlanmıştır. Yine açıktır ki iç güvenlik teşkilâtı, bu operasyonu, ordu ve onun askerî istihbâratı ile koordinasyon içinde yapmamıştır. Bu durum, iki teşkilat arasında bir uyumsuzluğa ve dolayısıyla bir koordinasyonsuzluğa işâret etmektedir. Yine açıktır ki bu operasyon, Ordunun mülteci kampındaki Feth-ul İslâm'a savaş açmasına yol açacaktır. [Bu konuşmadan bir süre sonra, Lübnan Ordusu, Nehr-ul Bârid kampına saldırıp Feth-ul İslâm'a savaş açtı.] Zîra daha önceden bilindiği gibi, Feth-ul İslâm, birçok kez, mülteci kampı dışındaki unsurlarına saldırılması halinde orduya saldırmakla tehdit etti. Sonra Hükümet ile ileri gelen yanlılarının tutumlarından, Feth-ul İslâm'ın işini mülteci kampı içerisinde bitirmek için orduyu kullanmada ısrar edecekleri belirginleşti. Muhâlefetin sembol isimlerinin üzerinde durduğu hususlar; Suriye yönetimi ile uyum sağlamak ve Hükümet yanlılarının hedeflerini gerçekleştirmek için ilk etapta orduyu kullanabilmiş olmalarına tepki göstermek idi. Zîra Muhâlefet kanadı, Genelkurmay Başkanlığı'nın Mart 2005'den beri aldığı tarafsızlık kararı nedeniyle geri adım atmış iken, ordunun kendi taraflarında yer alacağını umdukları halde, Hükümet'in aldığı kararı uygulamak için ordunun sevk edildiğini görünce köpürmeye başladılar. Şu halde râcih olan görüş; henüz herhangi bir önemli askerî adım atmamış iken, ordunun kendi saflarında büyük sayıda kayıp verdiği böylesi bir cepheleşmeye mâruz kalması, hazırlıksız bir durumda umulmadık bir şok ile karşı kaldığına delâlet etmektedir.

Hükümet kanadı, Mahmud Abbâs'ın Fetih'inden, savaşçıların mülteci kampı içinden ve dışından askerî eylemler yaparak Feth-ul İslâm grubunu yok etmek üzere ordunun yanında yer almasına dair bir söz aldı. Râcih olan, Abbâs'ın Fetih'inin buna hazır olduğu idi. Ancak olaylar bunun dışında gelişti. Zîra Hamas, İslâmî Cihâd ve Suriye'ye bağlı olanlar gibi diğer örgütlerin güçlü bir muhâlefeti ile karşılaştı. Üstelik kendi saflarında dahi yeterince destek bulamadı. Çünkü son zamanlarda mülteci kamplarının güvenliğinde sorumlu birimin komutanı olarak atanan Ebu Ta'ân, desteğini çektiğini ve görevinden istifa ettiğini duyurdu. Sonra Cuma akşamı, Hizbullah Genel Sekreteri Seyyid Huseyn NasrAllah, Feth-ul İslâm'a karşı herhangi bir askerî eyleme girişmesi halinde Abbâs'ın Fetih'inin önünü keseceğine dair açıklaması geldi. Bu durum Hükümet ile ordunun kafasını karıştırdı. Zîra ordu kendisini, âdeta vazgeçilmez bir görev karşısında buldu ki mülteci kampı dışından saldırarak Feth-ul İslâm'ı yok etmeyi başarmak, mülteci kampını tamamen yıkmayı gerektiren gerçekten zor bir işti. Bu da, büyük çoğunluğu mülteci kampında kalmada ısrar eden sâkinlerinin büyük kayıplar vereceği anlamına geldiği gibi, ordu saflarında da büyük kayıplar verileceği anlamına gelmektedir. İşte böylece, mülteci kampında kalanlar ile göçe

zorlananların sorunları hakkındaki haberler eşliğinde bu kriz durumu uzadıkça, hem Hükümet hem de Ordu için sıkıntı oluşturmıştır. Bu da demektir ki Hükümet daha şimdiden pişmanlığa müstahâk olduğu bir çıkmaza düşmüştür. O sırada muhâlefetin ileri gelenleri de Hükümet'in bu durumuna kıs kıs gülmeye ve ona pusu kurmaya başlamıştır.

Kriz esnâsında, orduya bol miktarda Amerikan silahı ulaşması çerçevesinde görüldü ki, Amerikan işgâlini Irak çıkmazından kurtarmaya yönelik yoğun bir güvenlik operasyonu dâhilinde, bölge devletlerini bir araya toplayan yeni Amerikan plânı bağlamında geçen Amerikan talebi, bu askerî operasyon sayesinde yerine getirilmiştir. Fiziksel tasfiye yoluyla savaşçıların peşine düşülmesi ve bulundukları yerde tutuklanmaları, bu plân kapsamındadır. Böylece bu savaşçıların Lübnan'a girmesini kolaylaştıran Suriye Devleti, bazı savaşçıların yönlerini Irak'tan Lübnan'a çevirmesiyle, sonra kuşatma altına alınmaları ve mülteci kampında yok edilmeleri ile Amerika'ya hizmet etmiş olmaktadır. Ayrıca karşıtı olan Hükümet üzerinde karanlık atmosferler oluşturmuş, dolayısıyla Hükümet ve Ordu, örs ile çekiç arasında kalmıştır. Bir yandan Amerikalılar, -Velsh'in son ziyâreti ve bu grubun işini bitirmeye kışkırtması hakkında sızan haberlerin teyid ettiği gibi- onları Feth-ul İslâm'ı yok etmek üzere askerî seçeneği sevk ederlerken, öte yandan mülteci kampındaki Feth-ul İslâm'a karşı askerî operasyon, Abbâs'ın Fetih'in bu askerî operasyondan desteği çekmesiyle büyük bir risk oluşturmaya başladı. Bu da orduyu, büyük bir sıkıntıya, art arda prestij kaybına uğramasına ve dolayısıyla mülteci kampına ve sâkinlerine yönelik cürümlerinin ifşâ olmasıyla Hükümet'in çökmesine yol açabilir.

Bu senaryodan çıkabileceklere baktığımız zaman görürüz ki savaşçıların ve sâkinlerin bulunduğu mülteci kampının herhangi bir yıkıma mâruz kalması halinde, ileride büyük bir kriz patlak verecektir. Nitekim bu, Lübnan'daki en büyük ikinci mülteci kampında sayıları yaklaşık kırk bini (40,000) bulan yerleşimcilere ilişkin bir krizdir. Zira onca insanın evsiz-barksız geceleyecek olmaları, bu mülteci kampı meselesinin ve dolayısıyla diğer mülteci kamplarının müzâkere masasına yatırılmasını önerisinin ileri sürülmesi anlamına gelmektedir ki bu durumda devletlerarası toplum ile Arap Devletleri Birliği'nin, mülteciler için yeni yerleşim yerleri inşa etmek üzere yardım girişimlerinde bulunması beklenmektedir. Fakat bu kez mülteci kampı değil, aksine mâkul insânî koşullara sahip evler inşa edilecektir. Herkes için âyân-beyân meydandadır ki Filistinli mülteciler meselesi; -geri dönüş hakkı konusundaki ısrarlı taleplerin dindirilmesi maksadıyla- insânî koşulların iyileştirilmesi ve sivil hakların verilmesi yoluyla halledilmesi bağlamında gelecektir.

Krizin vakiasına, ortaya çıkış şartlarına ve gelişmesine yönelik anlayışımıza binaen aşağıdakileri vurguluyoruz:

1. Devletlerarası ve bölgesel çatışmadan kopmayan ülkedeki keskin siyasî parçalanmışlık, bu sorunun en önemli ortaya çıkış faktörlerinden biridir. Dolayısıyla bu parçalanmışlığın sürdürülmesi ve ülkenin devletlerarası ve bölgesel çatışmanın arenası kılınması daha fazla istikrarsızlık için kapıyı açık bırakacaktır. Gerek hükümet yanlıları gerekse muhalefet içerisindeki siyasî güçler, devletlerarası ve bölgesel çatışma çerçevesinde otorite ve nüfuz üzerindeki çatışmaları ile meydana gelenler karşısında büyük bir sorumluluk üstlenmektedirler. Bu da delâlet etse etse, ancak bu güçlerin insanların güvenliğini ve maslahatlarını önemsemediklerinin boyutuna delâlet eder. Ayrıca bunlar ne bir ideolojiye ne de bir değere bağlı kalmayıp kaos ve yıkıma götürmüş olsa dahi, bu çatışmalarında tüm kozlarını kullanmaktadırlar. Böylelikle bu da, ülkenin ve halkının güvenliğine yönelik bir tehlike teşkil etmektedir. Bunun içindir ki herkesi bu güçlerin peşinde sürüklenmemeye çağırıyoruz.
2. Lübnan'daki istikrarı sabote etmek ve hasmına baskı yapmak amacıyla Feth-ul İslâm grubunu kullanmaya yönelik hileleri ve dalavereleri ile Suriye Devleti, gerek ordu mensuplarının gerekse mülteci kampı sâkinlerinin kanını akıtarak kanlardan nehir oluşturma sorumluluğunu üstlenmektedir.
3. Özellikle gençler olmak üzere Müslüman gruplar bilinçsizce ve coşkun hamasetleri ile hiçbir şekilde kendilerine yakışmayan bir biçimde, bu yerel, bölgesel ve devletlerarası güçlerin hedefleri için kullanılmaya daha ne zamana kadar devam edecekler? Zira hararetli Müslüman

gruplar, Lübnan'da, Filistin'de, Irak'ta, Cezayir'de ve Arap Yarımadası'nda, Müslümanlar ile gayr-i müslimlerin öldürülmesinde fırkacı fitneyi ve iç savaşları tutuşturan yakıtlar haline getirilmişlerdir. Bu münâsebetle kesin olarak ifade ederiz ki; ister ordu saflarında olsunlar, isterse Trablus, Nehr-ul Bârid mülteci kampı ve kuzey bölgeleri sâkinlerinden olsunlar, haksızlıkla suçsuz insanların kanlarını akıtmak gerçekten korkunç bir cürümdür. Allahu Te'alâ şöyle buyurmuştur:

“وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ” **Allah'ın haram kıldığı cana haksız yere kıymayın!”** [el-En'âm 151]

Binaenaleyh orduya yönelik meydana gelen saldırı eylemi ve işlemiş oldukları bir suç olmaksızın mensuplarından büyük oranda kayba yol açması her yönüyle menfur bir cürümdür.

4. Askerî seçeneğe yönelmesi ile sivillerden oluşan mülteci kampı sâkinlerinin mâruz kaldığı katliam, korku ve sürgün gibi tüm zulümlerden Lübnan Hükümeti sorumludur. Bu durum, bir toplumsal patlamaya, çatışmanın sahasının başka bölgelere sıçramasına ve gidişâtın, ülkeyi kaosa boğacak büyük bir fitneye dönüşmesine yol açacaktır. Nitekim Hükümet, sivillerden bir ölü ve birkaç yaralı olduğu iddia ederek ve mülteci kampında meydana gelenler hakkında bilgi karartmasına başvurarak mülteci kampı sâkinlerinin mâruz kaldığı felâketin şiddetini, ölü ve yaralı sayılarını azaltmak suretiyle hafifletmeyi amaçlamaktadır.

Bazı mülteci kampı sâkinleri meydana gelenlerin hakikatinin örtbas edilmesine karşın, medya organlarıyla bağlantı kurarak kamp sakinlerinin evlerinin başlarına yıkılması, su depolarının imha edilmesi, erzak yetersizliği, ilaç sıkıntısı, yaralıların yollarda ölmesi, top güllerinin özellikle insanlar için sığınaklar olmadığı için -yerleşim alanları demek mümkün değilse de- yerleşim alanlarına düşmesi sonucu korku ve panik yaşanması gibi mülteci kampındaki ailelerin maruz kaldıklarını ortaya çıkarma imkânı sağladılar.

Yürekleri parçalayan tüm bu haberlerin dışarı sızmasına ve hükümet yetkililerinin kulaklarına ulaşmasına rağmen mülteci kamplarının “Feth-ul İslâm” hareketini korumasından dolayı “kısmen de olsa sorumludur” diyerek bazı seslerin mülteci kampının şiddetli şekilde bombalanmasını haklı çıkaracak derecede, insanların kanlarını ve evlatlarının canlarını önemsemediklerini gördük. Sanki birisi bu savaşçıların girmesinden önce mülteci kampları sakinleri ile bu hususta istişâre etmiş de sonrasında bu varsayım ile kimileri evlerin, hastanelerin, mescitlerin yıkılmasını ve dahası yaralama, öldürme, korkutma, sürgün, su, gıda ve ilaç kesintisi, yaralıların taşınması ve tedavi aksaklıkları gibi olayların yaşanmasına yol açmıştır.

5. Filistin Kurtuluş Örgütü'nün -başta Fetih Hareketi olmak üzere- mülteci ihmâl ederek Lübnan otoritesini, mülteci kampına karşı askeri seçeneğe kışkırtması, sözde temsil ettikleri halkına karşı işlemiş olduğu bir cürümdür ve alnından silinmeyecek bir utanç lekesidir.
6. “Feth-ul İslâm” hareketi, en önemli kuruluş gerekçesini Lübnan'da “Ehl-i Sünnet'i savunmak” olarak beyân etmiş iken soruyoruz: Farklı mensuplarıyla Lübnan'daki siyasî kesimler, durmadan ilerleyen bu fitneye geçit veren fırkacılık taassupçuluğunu tutuşturmaya katkıda bulunmamış mıdır? Dolayısıyla Lübnan topraklarına girmesinden sonra bu harekete katılan çoğu genç, iki seneyi aşkındır Lübnan'daki siyasî çevrelerin sürdürdüğü fırkacılık kışkırtmasına kurban olmamış mıdır?!

Buradan da bu grup ile bağlantıları olan büyük orandaki gençlerin, silahlı eylemler yapmamaya ve yıkıcı - yok edici dürtülerle hareket etmeyip Ümmetlerine düşkünlük dürtüleri ile hareket etmeye dikkat etmeleri gerekir. Nitekim onları, uyanıklıklarının az olması ve İslâmî kültürlerinin zayıf olması sebebi ile Şeriat'ın cevaz vermediği eylemleri yapan bu topluluğun peşinden sürüklenmişler ve yerel, bölgesel ve devletlerarası siyasî çatışma taraflarının amaçlarını gerçekleştirme uğrunu kullanılmışlardır. Dolayısıyla güvenlik, hukukî ve siyâsî olarak ilgili taraflara karşı tutum sırasında dürtüler arasındaki bu ayrımın gözetilmesi kaçınılmazdır.

7. Bazı liderlerinin, ithâm ile şüphe alanını genişletmek ve İslâmî seçeneğe sahip olan ve üzerinde [لا اله إلا الله محمد رسول الله] yazılı Râyeyi yükselten herkesi aynı kefeye koymak amacıyla “Feth-ul İslâm” hareketinin ön plana çıkarttığı İslâmî şîardan hareketle yaptığı açıklamalara büyük bir

kuşkuyla bakıyoruz. Dahası başta ordu ve diğer güvenlik birimleri olmak üzere herkesin **Hizb-ut Tahrir**'in silahlı eylem yapmadığını, hatta sırf askerî personel olmalarından dolayı güvenlik birimlerinin mensuplarına karşı bazı silahlı örgütlerin uyguladığı askerî eylemleri de kınadığını herkesin bilmesine rağmen, bazılarının çabası **Hizb-ut Tahrir**'i gelişen olaylara karıştırma boyutuna kadar dayanmıştır.

Bazı bölgesel örgütlerin üstlendiği bu sesler aslında kendisinin ve Amerika'nın ajandasını gerçekleştirmek için kendisine bağlı olan örgütleri seferber ederek "terörizmle mücadele" sloganı altında savaş açan Amerika'nın İslâm'a yönelik saldırısının yankılarıdır. Böylelikle o, hem ne kadar fırsatçı ve siyasî işleri uygulamada sahtekâr olduğunu, hem de siyasî çeşitliliğin, fikri özgürlüğün ve fikirler ile kültürlerin bir arada yaşamasının ehemmiyeti ile övünmekten geri durmayacağını kanıtlamıştır.

Son olarak tüm insanlara diyoruz ki: "Feth-ul İslâm" Krizi, başkalarının çıkarlarını gerçekleştirmek ve İslâm ile siyâsî İslâm Dâvetinin imajını çirkinleştirmek için, Müslümanların kullanılması uzantılarından bir uzantı olduğu sürece bizler, herhangi bir başka ortamda olduğu gibi, bu ortamlarda da herkesi, hem hayat, toplum ve devlet için bir nizâm olması, hem Lübnan halkının da bir parçası olduğu Ümmet'i Batılı dünya nizâmının şerlerinden kurtaracak yegâne proje olması, hem de büyük dünya güçlerinin uşaklığına ve ajanlığına odaklanmak dışında sürekliliğe sahip olmayan nizâmlar yerine Ümmetin şahsiyetini ifade etmeye muktedir yegâne hadârat projesi olması vasfıyla, hak olan İslâm'ı etüt etmeye çağırıyoruz.

Müslümanları düşmanların tuzağından, mülteci kampı sakinlerini bu korkunç cürümün trajedisinden korumasını, Kâfirler için fitne olmasınlar diye cesur gençleri işlerinde hidâyete erdirmesini, insanlardan bir kısmının akıllarını, olayların hakikatlerini idrâkimize ve anlamamıza meylettirmesini Allahu Te'alâ'dan temenni ediyoruz. Muhakkak ki O, Semî'dir ve Mucîb'dir.